

Tidligere ville også staten have oplevet en lignende besparelse ved en ændret opkrævning af midler til de samlede erstatningsudgifter for erhvervssygdomme og pludselige løfteskader. Staten har imidlertid realiseret hovedparten af denne besparelse ved ændringen af Arbejdsskadestyrelsens bekendtgørelse om fordeling af forskudsvis udlagte beløb, der trådte i kraft pr. 1. januar 1997, jf. bekendtgørelse nr. 1150 af 13. december 1996.

Forslaget indebærer også en forskydning i udgifterne over tid, idet der i det foreliggende forslag skal hensættes reserver til dækning af alle fremtidige ydelser i sager med løbende ydelser. Dette vil berøre staten samt de selvforsikrede (amts-)kommuner, idet de som selvforsikrede ikke hensætter til reserver i dag. Over tid vil udgiften naturligvis blive den samme, idet den årlige udgift til dækning af løbende erstatninger vil blive stadig mindre i takt med, at der afsættes reserver til dækning heraf allerede på tilkendelsestidspunktet, men det vil betyde, at der sker en fremrykning af udgifterne.

En tilsvarende virkning vil forekomme for fordelingssager efter § 6, stk. 3, § 5, stk. 3, og § 48, hvor stat og (amts-)kommuner dog kun bidrager til finansieringen af § 6, stk. 3-sager.

De samlede reservehensættelser i ét års nytilkendelser er - ud fra Arbejdsskadestyrelsens registreringer for 1996 - anslået til ca. 4 mio. kr. for staten og til ca. 9 mio. kr. for de selvforsikrede kommuner.

Tilsvarende er de årlige reservehensættelser for § 6, stk. 3, sagerne beregnet til ca. 88 mio. kr.

Statens andel af § 6, stk. 3, udgør for 1996 2,2 pct., så fremrykningen af reservehensættelser i § 6, stk. 3, sagerne vil indebære fremrykning af en yderligere udgift på knap 2 mio. kr. for staten. Tilsvarende udgør de selvforsikrede (amts-)kommuners andel af § 6, stk. 3, sagerne 4,1 pct. i 1996, hvorefter fremrykning for selvforsikrede (amts-)kommuner udgør ca. 3,5 mio. kr.

Fremrykningen for staten betyder altså en øjeblikkelig årlig merudgift på ca. 6 mio. kr., medens merudgiften for de selvforsikrede kommuner vil være ca. 12,5 mio. kr.

Disse merudgifter vil være faldende år for år i takt med, at udgifterne til de løbende ydelser bortfalder, og merudgifterne vil stort set være elimineret efter 8-10 år.

Det skal understreges, at alle de ovenstående økonomiske vurderinger er behæftet med stor usikkerhed. Dette skyldes dels det meget lave totale antal erhvervssygdomme, der medfører erstatning, men også at beregningsgrundlaget - Arbejdsskadestyrelsens register over erstatningsafgørelser i 1996 - i sig selv indebærer en usikkerhed, fordi der er tale om historiske

data, der næppe vil være fuldstændig dækkende på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

For eksempel er flere tidligere statsinstitutioner overgået til privat forsikring, og enkelte (amts-)kommuner er overgået til selvforsikring. Desuden findes der endnu ikke et erfaringsgrundlag om erstatningsniveauet for pludselige løfteskader, idet disse ikke indgår i Arbejdsskadestyrelsens beregninger.

Endelig skal det nævnes, at alle beregninger er udført i 1996-satsniveau og, at reservehensættelserne er beregnet ud fra den grundlagsrente, der er gældende i 1997.

Administrative konsekvenser

1. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring oprettes med virkning fra den 1. januar 1999.

I forbindelse med etablering af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring vil der være etableringsudgifter, som anslås til 2 - 5 mio. kr. Beløbet er et skøn, som har udgangspunkt i, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring vil kunne drage fordel af det eksisterende administrative system i ATP. Skønnet beror på en forventning om, at der vil blive tale om nye EDB-udgifter, herunder særlige etableringsomkostninger, hvis de nye opgaver i forbindelse med Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring viser sig at overstige kapaciteten i ATP's nuværende EDB-system.

Størrelsen af den årlige drift er ligeledes baseret på et skøn, som tager udgangspunkt i de administrative udgifter i Forsikringsselskabet for Erhvervssygdomme A/S (FFE). I 1996 var de årlige administrationsomkostninger ved den hidtidige administration af erhvervssygdomssikring i FFE, der dækker 99,6 pct. af det private arbejdsmarked, på 34 mio. kr, hvilket svarer til ca. 5 pct. af FFE's præmieindtægt. Dette omkostningsniveau er imidlertid meget lavt i forhold til de øvrige arbejdsskadeselskaber, idet FFE har en række stordriftsfordele og kan samarbejde med selskabets ejere om overførsel af kundedata. I modsætning hertil har de øvrige arbejdsskadeselskaber en omkostningsandel på 17,9 pct.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring må forventes i et vist omfang at opnå tilsvarende stordriftsfordele. Endvidere vil Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring - ganske vist mod betaling - kunne anvende ATP's administrative EDB-systemer og for hovedparten af arbejdsgivernes vedkommende anvende ATP's kundedata. Dette taler for, at man må forvente, at administrationsomkostningerne i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ligger på linje med FFE, det vil sige en omkostningsprocent på